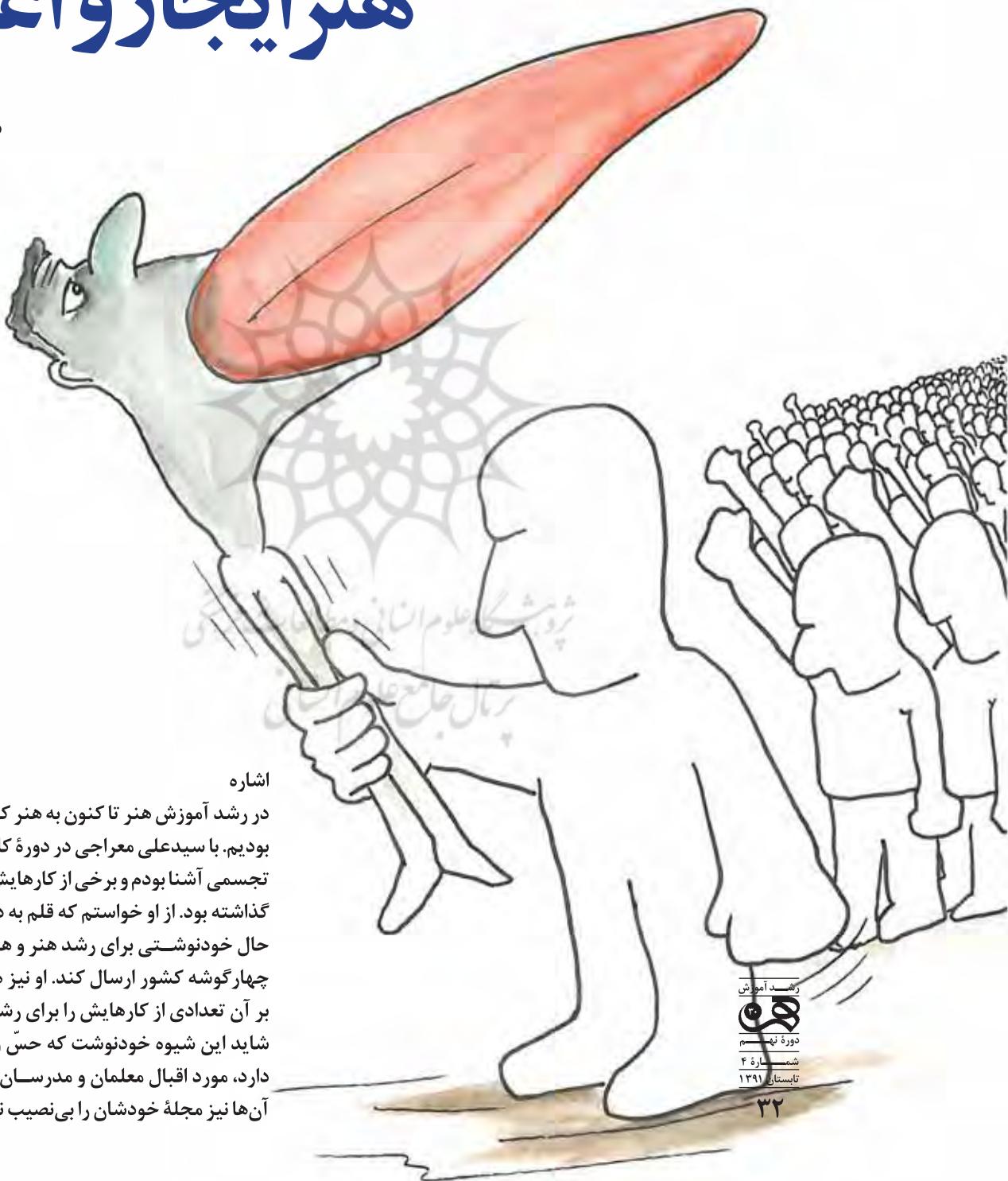

عشق بلند آمد و دلبر غیور

کاریکاتور، هنر ایجاد و اغراق

سیدعلی معراجی

اشاره

در رشد آموزش هنر تا کنون به هنر کاریکاتور نپرداخته بودیم. با سیدعلی معراجی در دوره کارشناسی هنرهای تجسمی آشنا بودم و برخی از کارهایش را برایم به یادگار گذاشته بود. از او خواستیم که قلم به دست گیرد و شرح حال خودنوشتی برای رشد هنر و همکاران خودش در چهارگوشه کشور ارسال کند. او نیز همتی کرد و علاوه بر آن تعدادی از کارهایش را برای رشد هنر ارسال کرد. شاید این شیوه خودنوشت که حسن و حال صمیمانه‌ای دارد، مورد اقبال معلمان و مدرسان هنر قرار گیرد و آن‌ها نیز مجله خودشان را بی‌نصیب نگذارند.

رشد آموزش
دوره نهم
شماره ۴
تابستان ۱۳۹۱

... به دنبال هنر

سالیان بسیاری از اولین تجربه قلمزنی‌ام می‌گذرد و در نخستین قلم به دست گرفتن‌ها خطخطی کردم، نقاشی کشیدم و پدر و مادرم با چه صبر و حوصله‌ای نقاشی‌هایم را دیدند و تشویقم کردند که نقاشی بکشم. در تصاویری که می‌کشیدم گویا به دنبال چیز دیگری بودم و دوست داشتم با تصاویرم حرف بزنم می‌خواستم زیبا بکشم اما بلد نبودم؛ زیرا کسانی هستند که همیشه بهتر از تو می‌کشند و بهتر از تو می‌اندیشنند؛ حال آن که من دوست داشتم با تصویر سخن بگویم و با دیگران ارتباط برقرار کنم. با این همه خیلی اتفاقی وارد هنرستان رشته گرافیک شدم، درس‌ها را هم خوب فهمیدم؛ هر چند که همه این‌ها را مدیون اساتید بزرگوار خود در دوره هنرستان بودم و آن‌قدر اعتماد به نفس به من دادند و آن‌چنان اعتماد به خود داشتم که هم‌زمان شروع به آموزش در مکان‌های مختلف و حتی شهرستان‌های اطراف استان گیلان نمودم. اگرچه بیشتر رشته‌های هنری را تجربه کردم و در هر کدام دقیق شدم تا بتوانم از آن‌ها لذت ببرم و خوب بیاموزم تا به موقع خوب آموزش دهم. اما روح سرکش من به دنبال چیزی فراتر از لذت بود؛ این که آیا می‌توان با استفاده از معانی و مفاهیم عمیق شادمانی و لذت را به مردم هدیه کرد و یا بر لبی خنده نشاند؟

تقریباً از سال ۱۳۶۹ بود که با چند جلد مجله کاریکاتور آشنا شدم. تجربه‌ای بسیار جالب و شیرین بود و برایم لذتی بیشتر از نقاشی داشت؛ زیرا احساس می‌کردم که در آن‌ها پیامی است که بُرد آن از یک اثر هنری نیز فراتر می‌رود. این بود که فی‌الدahه شروع به کشیدن کاریکاتور کردم؛ آن‌چه را که دوست داشتم می‌کشیدم و از این هنر لذت می‌بردم.

می‌توانم بگویم کاریکاتورهایم ساده و بی‌پیرایه بودند. تا این‌که در سال ۱۳۷۲ به هنرستان رشته گرافیک پاگذاشتمن و در آن‌جا با تکنیک‌های اجرایی بیشتری آشنا شدم و متعاقب آن به مسابقات بین‌المللی راه پیدا کردم. البته ناگفته نماند که خیلی‌ها تصور می‌کردند که کشیدن این‌گونه تصاویر یعنی خام‌دستی اما نتایج رقابت‌های مختلف داخلی و بین‌المللی چیز دیگری می‌گفت. من واقعاً عاشق کاریکاتور بودم و در دانشگاه هم هنر را با گرایش تصویرسازی و کاریکاتور تدریس در دانشگاه‌ها را آغاز کردم؛ ضمن این‌که در این میان کاریکاتورهای فراوانی نیز کشیدم. البته ناگفته نماند که در این راه نامهربانی‌ها و هم‌ارزی‌های بسیار دیدم اما ناملایمات در برای عشق به کاریکاتور و تصویرسازی هیچ بودند. شوق به هنر کاریکاتور تمام زندگیم را تحت شعاع خود قرار داده بود.

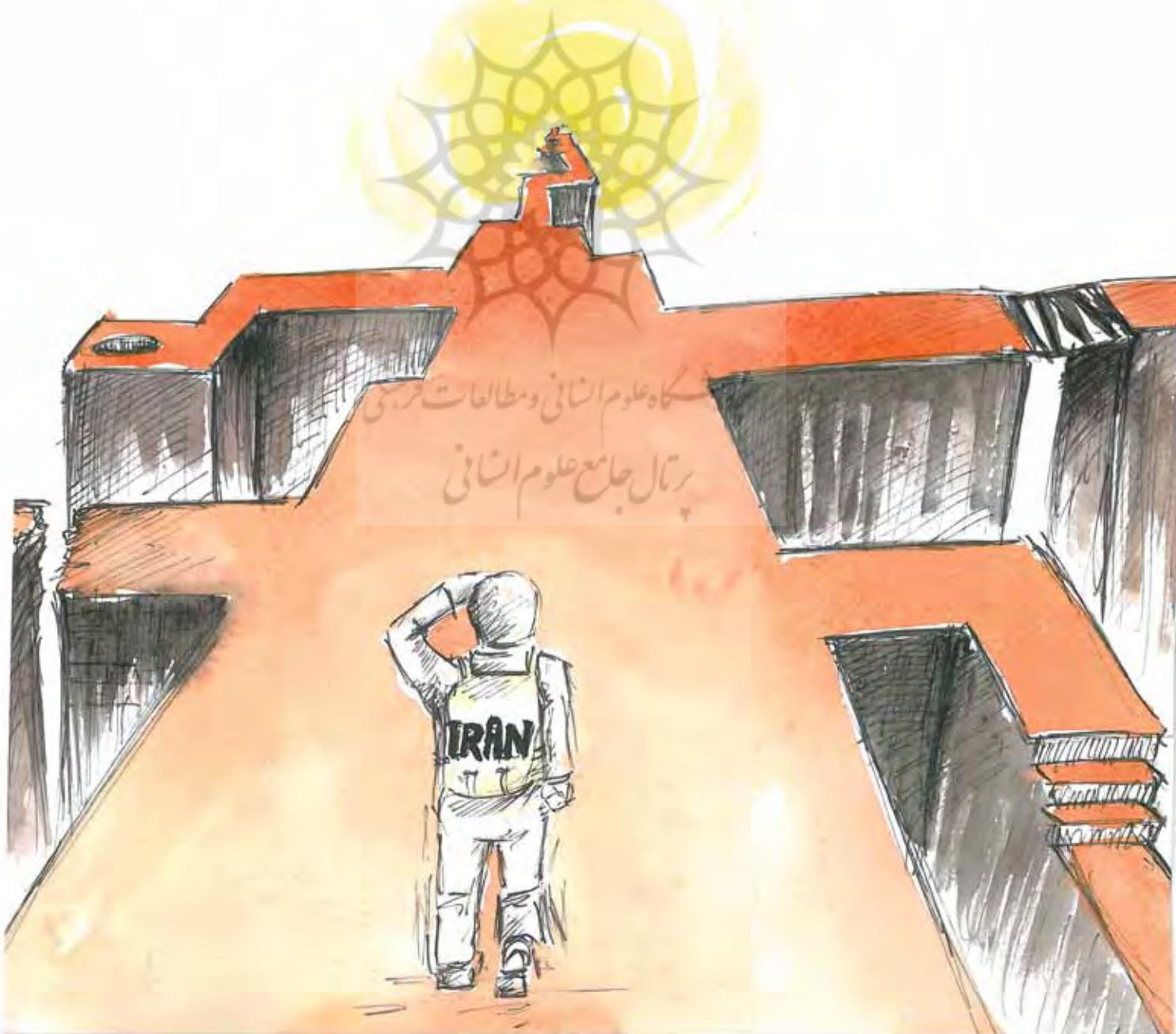
در تصاویری که توسط بدويان (انسان‌های غارنشین) که هنوز به دروازه‌های تمدن نرسیده بودند) خلق شده، حالتی از ایجاز و سادگی و اغراق وجود دارد و این امر در سایر آثار برگامانده از انسان‌ها در دوره‌های بعد مشهود است؛ چه آثار ترسیمی و چه آثار حجمی که در قالب سفالینه‌ها و تندیس‌هایی به وجود آمده است. اما آن‌چه که در اکثر آن‌ها مشترک می‌نماید بحث ایجاز و خلاصه کردن یک تصویر در حد امکان و مورد دیگر اغراق و بزرگنمایی در یک چیز است.

هنرمند معاصر نیز با استفاده از تکنیک‌های اجرایی و مُتَّدھای گوناگون و با بهره‌گیری از قانون ساده‌کردن تصویر و بزرگنمایی در آن با توجه به مقاهیم موردنظر خود اقدام به خلق تصویر می‌کند که البته طنز و خنده نیز می‌تواند چاشنی آن باشد.

کاریکاتور چیست؟

کاریکاتور یکی از رشته‌های هنری است که زیرمجموعه هنرهای تجسمی بسان خیلی از رشته‌ها محسوب می‌شود. همه ما کم و بیش با کاریکاتور آشنایی داریم و به محض شنیدن این واژه متوجه خنده یا نمسخر یا چیزی مانند آن می‌شویم. از طرفی می‌دانیم که یکی از هنرهای جذاب و دیدنی است که به سادگی نمی‌توان از آن گذشت و نادیده‌اش گرفت. اما به راستی کاریکاتور چیست؟

کاریکاتور از ریشهٔ واژه‌ای ایتالیایی یعنی از «کاریکا» گرفته شده است. از پیشگامان این هنر نیز می‌توان به «دومیه» اشاره کرد. اما واقعیت این است که پیشینهٔ این هنر به دوران قبل از تاریخ بر می‌گردد، زمانی که انسان‌های بدوي بر روی دیواره غارها به خلق تصاویر می‌پرداختند و حال چه با نیت شکار و چه به خاطر انجام مراسم جادویی برای خدایانشان.

سیدعلی معراجی (متولد ۱۳۵۸ رشت) و تجارب آموزشی

- مدرس گرافیک و معماری هنرستان و پیش‌دانشگاهی
- مدرس دانشکده فنی میرزا کوچک صومعه‌سرا (کارданی معماری)
- مدرس تربیت معلم بنت‌الهدی صدر گلسیار رشت (کارشناسی گرافیک، امور تربیتی، آموزش ابتدایی)
- مدرس تربیت معلم امام علی(ع) رشت (آموزش ابتدایی)
- مدرس سفال‌گری و معرق سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و صنایع دستی
- مدرس کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان ماسال
- مدرس کانون‌های هنری سازمان آموزش و پرورش
- مدرس ضمن خدمت فرهنگیان در سراسر استان
- مدرس سازمان آموزش و پرورش در کارگاه‌های تخصصی در اکثر شهرستان‌های گیلان
- مدرس مراکز آموزشی و تخصصی هنر و کنکور آموزشگاه آزاد هنری اداره ارشاد اسلامی
- مدرس انجمن هنرهای تجسمی شهرستان رودبار
- مدرس انجمن کاریکاتور استان گیلان و شهر رشت

کسب عنوانین

- سرگروه هنر استان در پایه‌های مختلف تحصیلی در سازمان آموزش و پرورش استان گیلان (۶ سال)
- مسئول انجمن کاریکاتور استان گیلان (۶ سال)
- نفر برگزیده کشوری در رشته کاریکاتور (۱۳۸۴)
- نفر برگزیده کشوری در رشته فیلم‌نامه‌نویسی (۱۳۸۴)
- نفر برگزیده کشوری در رشته تصویرسازی «کاشان» (۱۳۸۱)
- نفر برگزیده در اولین جشنواره آثار تجسمی معلمان کشور (۱۳۸۱)
- پژوهش‌گر برتر جشنواره کشوری ادبیات بررسی تحلیل تصاویر کتاب‌های درسی (۱۳۸۶)
- رتبه سوم عکاسی دانشجویان کشور (۱۳۸۲)
- رتبه اول استانی در رشته کارگردانی تئاتر (۱۳۸۱)
- رتبه اول استانی در رشته کاریکاتور در سال‌های ۷۳، ۷۴، ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸
- رتبه اول کاریکاتور در شهر رشت بیش از ۲۰ جشنواره
- مؤلف کتاب طنز‌نی و لگرد
- طراح دکور و گرافیست در سازمان‌های مختلف دولتی و غیردولتی در تهران و گیلان
- طراح دکور جشنواره‌های مختلف هنری - نظامی و تئاتر و خلق بیش از ۵۰ پوستر برای نمادهای مختلف

برای این معلم سخت‌کوش آرزوی توفیق بیشتر داریم و برخی از آثار او را در رشد هنر ارائه می‌کنیم.

